

Gözümden Akan Şiir

– Kazım Gök · 27 Temmuz 2021

Gönül penceremi açmaya çalışsam
Menteşesi paslanmış duygularım gıcırıyor

Sokağımdan geçmeyen postacı
Zarfı karşıdaki dağa fırlatsa
Kayaları delip çıkacak narin bir çiçek

Efkarım izmaritle atılmıyor
Komşu limon ve elma ağacı gelir dertleşmeye
Kırmızı gülüşlerin düşün diye beklerim
Bir sürü ekşi bulaşmış kuru yaprak savrulur

Gözlerim ayaklarına takılan
Güvercinler uçar üstümden
Çölüme konsa ortalık vaha olacak

Hadi bir şeyler söyle
Olsun
Isırgan otundan oluşsun harflerin
Sıkarım onları belinden

Kızgınsan körükle hapsettiğin bağırsını
Demirden hecelerini üstüne koy erit
Açarım avuçlarımı

Onları hemen kulağıma götürmem
Tahterevalliye salıncağa bindiririm

Hatta onları ip bağlamadan
Mavi gökyüzünde uçurup soğuturum

Hadi artık bir şeyler söyle
Fısılda istersen

Ela gözlü çoban yıldızın kaydı de

Sağırlaştır kulağımı

Bende her gün

Ilık ılık gözümden akan şiirle yıkayıp

Beyaz sayfalara sarayım haberini